

Tuần Báo Vô Vi

22 tháng 2 năm 2015

Số 226

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thông Báo
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Tâm Sự với Đức Thầy
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Muốn sửa tiến tâm linh thì phải làm sao?
2. Người hay thích những gì đổi mới, kể cả chế độ đang sống tại sao?
3. Hướng về trung tâm sinh lực càn khôn vũ trụ thì phải khởi hướng từ đâu?
4. Nhiều người mang tiếng tu Vô Vi không hành theo trật tự và tu không tiến tại sao?
5. Làm sao để thấy thiêng liêng?
6. Quy về một mối là quy làm sao?
7. Tại sao ngồi thiền phải chọn hướng Nam?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Los Angeles 02-05-97 4:30 AM 1) Hỏi: Muốn sửa tiến tâm linh thì phải làm sao? Đáp: Thưa muốn sửa tiến tâm linh thì phải thực hiện phương pháp khứ trừ lưu thanh, tự giải nghiệp tâm, thì lãnh vực tâm linh mới phát triển được, tự đạt lấy sự quân bình của nội tâm nhiên hậu mới cảm thức sự hòa bình là cần thiết. Kệ: Kịp kỳ tự sửa tiến tâm linh Thanh tịnh thương yêu lấy chính mình Giải tỏa phiền ưu không loạn động Dấn thân thực hiện cảnh hòa bình.	Montréal 03-05-97 9:05AM 2) Hỏi: Người hay thích những gì đổi mới, kể cả chế độ đang sống tại sao? Đáp: Thưa đó là luật tiến hóa của tâm lẫn thân. Có thay đổi mới có sự chung vui và xây dựng đường lối mới, có dịp học hỏi và sửa tiến, về tâm linh cũng vậy, lúc nào cũng cầu tiến, tiến tới không chịu lùi bước trước mọi sự trở ngại từ tâm lẫn thân. Luồng điển của người tu thiền xây dựng được chỉ có khai triển trong thâm kín, tự tu tự tiến là vậy, luôn luôn hòa hợp với sự chấn động của càn khôn vũ trụ mà tiến thân. Kệ: Tự xây tự dựng chuyện tối cần Trí ý thông khai tự tiến dần Đời đạo song hành tâm thức giác Bền lâu chung tiến tự mình phân.
Montréal 04-05-97 6:00 AM 3) Hỏi: Hướng về trung tâm sinh lực càn khôn vũ trụ thì phải khởi hướng từ đâu? Đáp: Thưa hướng về trung tâm sinh lực càn khôn vũ trụ thì phải hướng từ trung tâm bộ đầu trở lên. Thực hành Pháp Luân Thường Chuyển đứng đắn sẽ có, bằng cách chuyển ý hít vô đầy rốn, đầy bụng và tung lên bộ đầu, từ đó sẽ khai mở lên, bằng từ điển của cơ tạng xuất phát đi lên. Kệ: Thực hành khai triển tâm nền Điển chuyển thân hình tự tiến lên Thức giác quy hồi tâm đạt đạo Nam Mô bền vững trí tâm nền.	Montréal 05-05-97 6:30 AM 4) Hỏi: Nhiều người mang tiếng tu Vô Vi không hành theo trật tự và tu không tiến tại sao? Đáp: Thưa tu không tiến là chưa thật sự thực hành đứng đắn từ tâm lẫn thân, hít thở chưa thông, trí tâm chưa mở, hướng ngoại du dương trong khổ cảnh trần tục si mê, chưa lập lại sự quân bình từ tâm lẫn thân, mê tin cái có, bỏ không. Chưa dứt khoát tiến về không, ham còn sợ mất, chưa hiểu được luật nhân quả mà tu, vẫn ở trong vòng động loạn. Kệ: Khó thông khó hiểu khó phân bàn Bất ổn tâm thân trí khó an Thức giác mê mù không giữ nữa Bình tâm thanh tịnh trí tâm an.
Montréal 06-05-97 5) Hỏi: Làm sao để thấy thiêng liêng? Đáp: Thưa thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, tự đạt sự quân bình trong tâm thức thì mới có cơ hội thấy được phần hồn và thiêng liêng. Kệ: Trở về bản chất siêu nhiên tiến Giải tỏa phiền ưu giải nổi phiền Chẳng có buồn phiền không vọng động Thực hành chơn chánh tự mình yên.	Montréal 07-05-97 3:55 AM 6) Hỏi: Quy về một mối là quy làm sao? Đáp: Thưa quy về một mối là nhìn ai cũng có đầu có đuôi như nhau, làm người lúc nào cũng quý yêu trật tự chung. Nếu phát triển đi lên thì chỉ hướng thượng và hội tụ, từ trung tâm bộ đầu đi lên, thì luồng tâm điển sẽ được hội tụ vào luồng điển trung tâm sinh lực càn khôn vũ trụ. Kệ: Hướng lên chỉ có một đường tiến Giải tỏa sân si tự giải phiền Quy hội tình người trong thức giác Bình tâm học hỏi sớm giao liên.

Montréal 08-05-97 5:05 AM

7) **Hỏi:** Tại sao ngồi thiền phải chọn hướng Nam?

Đáp: Thừa ngồi thiền chọn hướng Nam, là giữa tam tinh chơn mây xuất phát điển nóng hòa với nóng, thì mới thuận chiều tiến hóa, có thể ngồi lâu hơn hướng Bắc.

Kệ:

Thăng đường tiến hóa diệt lòng tham
Thức giác dễ tu dễ sửa làm
Quy đạo không còn trong bờ ngõ
Thực hành tiến tới tự mình làm.

Lời Vàng Tiếng Ngọc

NGHIỆP LỰC GIAO HÌNH (tiếp theo)

...

Bạn đạo: Những người lớn tuổi như ba tôi đó, biết bao nhiêu công chuyện hồi xưa, bây giờ mấy năm nói ra hết ráo trôi.

Thầy: Bây giờ niệm Nam Mô A Di Đà Phật vô thay thế cho nó, bắt buộc chúng nó thay thế, mình phải đổi tánh. Cái Nam Mô A Di Đà Phật là đổi tất cả những tánh tình từ tiền kiếp tới bây giờ, quan trọng lắm. Mà Nam Mô A Di Đà Phật mình hiểu rõ cái nghĩa Nam là lửa. Mô là không khí. A là nước. Di là phát triển. Đà là màu sắc. Phật là linh cảm. Vạn linh đồng nhất thể. Cộng có nó cũng sống trong cái cảnh đó, mình cũng ở trong cái cảnh đó. Rồi bây giờ mình biết cái sáng suốt này rồi, thì sáng suốt trong cơ thể mình nó cộng đồng, nó mới hòa đồng với đại vũ trụ, mình sẽ có một khối sáng suốt không lồ làm sao mình làm sai được, thấy không? Từ bi là do sự sáng suốt, mà không có sáng suốt cái miệng nói từ bi mà cái tâm ác độc làm sao từ bi được.

Bạn đạo: Bởi vậy tôi nói còn cái ý nghiệp, nên công nhận cái ý nghiệp tôi chưa dứt khoát.

Thầy: Đó, thành cái bài thơ bữa nay giải nhiều lắm về phần của bác nghe, thẩm.

Bạn đạo: Như cô này ở dưới đây, cái đó cũng có phần tôi cũng quảng cáo hay là tuyên truyền cổ động bây giờ được. Cô này lúc này cũng là một người.

Thầy: Nhẹ. Bởi vì mình tu là mình vay pháp mình phải trả pháp. Đó là mình lập công quả để chuộc cái tội trạng của mình. Mỗi người chúng ta tu mà chúng ta có thể rỉ tai cho người khác để cho họ tu, họ được

tiến hóa, mình được phước đức. Họ tiến hóa nhiều chừng nào, mình được phước chừng nấy. Nhờ họ mình tiến, họ nhờ mình tiến. Họ nhờ mình họ tiến, thấy không? Trong cái trau dồi sửa đổi trong cái luật tiến hóa của thiên cơ cũng có.

Cho nên, người tu không có nài hà gì giúp nhiều người khác tu. Vừa tu vừa nói cho họ nghe tôi mới biết tới đó thôi. Cô tu cô được, cô muốn biết nhiều nữa thì cô ráng cô tu hay là cô giỏi hơn tôi, tôi không hiểu.

Bạn đạo: Máy người ngộ quá, cô đây với đứa cháu ở đây nhất định phải lên đây gặp ông Tám được mới là vui.

Thầy: Có cái cơ duyên thì lúc nào nó gặp. Đó, cho nên cái ý nguyện mà cô muốn gặp tôi, như bác muốn gặp tôi, nó phải đúng cơ duyên ngày giờ nó tới nó gặp. Chớ không phải rằng muốn gặp là gặp liền, cái đó nó không có hay, phải đúng cơ duyên nó gặp, nó thấy nó vui vẻ. Mà cái trình độ của các giới nó đều tiến hóa, nghe vô cảm động trong lòng và cởi mở thăng tiến, nó không có cái nghịch thấy không? Nó khác. Là nhờ cái gì? Nhờ công phu của các bạn đã đạt tới một phần thanh điển, nó mới có cái chuyện đó xảy ra. Thì bây giờ chúng ta biết được vậy chớ chúng ta đi gặp một vị Phật ở trên kia khó khăn? Không có khó khăn! Chúng ta muốn đi gặp một vị Ngọc Hoàng khó khăn? Không khó khăn! Bởi vì, chúng ta là Ngọc Hoàng mà Ngọc Hoàng mê muội thôi. Chúng ta bỏ cái sự mê muội, chúng ta đã gây ra tội lỗi. Bây giờ, chúng ta tu cho hết tội thì hết khờ chứ gì nữa, hết khờ là thấy.

Không còn tội lỗi thì không khờ, không ngu. Hết rồi.

Bạn đạo: Như ông Tám nói Phật là thức tâm.

Thầy: Đó, Phật thức tâm. Nhưng mà mình làm sao mình đem ông Phật vô tâm. Chứ mình đặt lên bàn thờ, làm gì đặt ông lên bàn thờ, mình đặt trong tâm, mình biết cách kính trọng ông Phật. Ồ, mình thờ ông Ngọc Hoàng làm gì, mình đặt ở trong tâm, Ông là mình, mình là ông. Phật với Ngọc Hoàng cũng vậy, phải không? Cũng gì giác giới mà thôi, Vô Vi giác giới. Thì bao nhiêu đó mà mình không chịu làm, mình vô ở bên trong, không trở về với mình và để tìm sự sai quấy và tâm tôi sửa cho nó sáng suốt. Thì ai đau khổ, mình đau khổ chứ, phải không? Nhưng mà phụ tất cả sự chiếu hóa nguyên năng của càn khôn vũ trụ, mình thấy mình có tội chứ.

Hằng ngày nâng niu cho mình, hơi thở của bác ai làm cho bác có, phải nâng niu bác từ đáy lòng lên tới não óc, thấy không? Không có bỏ giờ phút nào. Nhưng mà mình thở hàng ngày mà mình quên hơi thở đó. Mình đi xài phí cái hơi thở đó thì mình phụ tất cả càn khôn vũ trụ, tội đó nặng lắm.

Người tu thức giác sợ, phải tu nữa, phải cố gắng, phải tiến gần cái bậc thanh cao nhiều hơn. Đó, mình thấy thế gian đâu họ có làm gì được đâu? Bác sống mấy mươi tuổi rồi, bác thấy bao nhiêu trào, ai tạo cái hơi thở cho bác chưa? Chưa, không có ai tạo hết. Nhưng mà cái ông, ông đang uy hiếp mình, ông tạo được hơi thở cho ông chưa? Không có, thấy chưa?

À! Cho nên nó nằm trong cái thiên ý. Chúng ta sống ở đây cũng nằm ở trong thiên ý hết, không có ngoài thiên ý đâu. Đừng có bận tâm người này bỏ tôi, người kia ghét tôi, không có cái gì hết, sợ tôi ghét tôi mà thôi. Mọi người đã vì tôi, tôi phải vì mọi người. Tôi tu tôi hiểu tôi rồi tôi sẽ giúp tất cả mọi người.

Bạn đạo: Hàng ngày tôi có cái cassette của thằng con tôi gởi về đó. Bữa nào tôi cũng nghe một cái băng. Có bữa nghe không được vì có công chuyện gì đó. Ngày nào mà mình sót, bữa tôi công phu không bằng với ngày mình có nghe.

Thầy: Phải rồi, bởi vì cái hưởng mà. Khi mà con người biết được chơn lý là giá trị là người đó hưởng được cái phần thanh điền. Bởi vì, lời nói của chơn lý nó không thiếu không dư. Nó quân bình tư tưởng và nó đem lại sự sáng suốt cho mình. Cho nên, mình thiền được dễ dãi. Còn cái chuyện đời nó đâu có quân bình tư tưởng mình, nó thuộc về phiền kiến, nó theo bên này, theo bên kia phải không? Lý này lẽ

nọ, rồi nó hẳn học làm sao tiến được. Còn cái chơn lý cao siêu hư không nó quân bình tư tưởng và quân bình sáng suốt của nội tâm của mình. Đó, thì nó mới ngồi, nó dễ ngồi, nó tiến bộ.

Cho nên, nhiều người tới gặp tôi có nói gì đâu, có bánh có trái gì, nói chuyện nhưng mà vui, mà nhẹ. Tôi nó về nó nhẹ. Bởi vì ai cũng có phần thanh tịnh rồi, kinh trên bộ đầu. Mà đằng này nó mở nhiều thì nó rút, cái kia mở ít cũng được một phần. Còn ta nói theo dõi thì nó được mở cho nó, nó mới nhẹ, thấy không?

Cho nên, qua nhiều kinh nghiệm, lớn tuổi rồi, chúng ta tu, chúng ta thấy có tiến bộ. Thấy nhiều trạng thái chúng ta đã dự qua rồi. Nhiều tình cảnh chúng ta đã tham gia. Rồi càng thanh tịnh mới thấy rằng tôi đã học nhiều khóa. Thì bây giờ tôi tiến hóa chứ làm sao tôi thụt lùi được. À! Cái kinh nghiệm của tôi mà tôi tiến hóa rồi, tôi tiêu thụ được tất cả những cái nghịch cảnh của nội tâm là tôi là phần tiến hóa. Mà tiến hóa đúng mức là tôi đã làm qua rồi, chứ tôi không phải nói láo. Tôi ở trong cái tình cảnh đó tham, sân, si, hỷ, nộ, ái, ó, dục cảnh nào tôi cũng ở trong đó rồi. Ồ! Bây giờ tôi hóa giải, tôi tiêu thụ nó được là tôi là phần tiến hóa cao siêu, tôi đâu có sợ tà ma uy hiếp nữa, thấy không? Tôi chỉ vụn bời cái đạo đức để tôi hóa giải cho những phần ác trước cho nó tiến hóa, vượt khỏi sự đau khổ của nó, thấy không? Đó là hạnh phúc của tôi.

Tôi thấy một người đau đớn mà tôi không giúp được, tôi thấy tôi không có hạnh phúc. Mà tôi tu tôi giúp được cho những phần hôn sa mê trở nên thức tỉnh. Đó là tôi thấy hạnh phúc. Đó là món quà cho Trời đất. Đó là tôi đem món quà cho chư Phật, tôi đem món quà về cho Thượng Đế. Chớ không phải tôi đi gặt, tôi hái cái bánh, tôi leo lên cây, tôi hái cái trái tôi cúng ông Phật, cái đó tôi làm đau khổ cái cây mà tôi cúng ông Phật làm sao được, thấy không? Đó, tôi phải làm công quả. Tôi tu, tôi được, tôi mới là đền ơn người truyền pháp và đánh lễ Phật Tiên, thấy không? Không có công quả mà làm gì đánh lễ được.

Bạn đạo: Tôi có được chút công quả ở tại địa phương tôi.

Thầy: Đó là chỉ cho người ta tu và mình tự tu. Đó là quý lắm, cái đó quý lắm. Thôi chín giờ rồi đi lên trên kia chút, còn đi chuyện khác.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài gòn ngày 12/6/1977)

Thông Báo

Thông Báo của Ban Tổ Chức Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp”

Trước thềm năm mới, Ban Tổ Chức (BTC) “Đại Hội Du Hành Đạo Pháp” xin kính chúc toàn thể quý bạn đạo Vô Vi một năm mới thật bình an, sở cầu như ý.

BTC cũng xin thân gửi đến toàn thể quý bạn đạo về việc phát hành DVD đại hội “Du Hành Đạo Pháp 2014” như sau:

1. BTC đang tiến hành in ấn DVD đại hội “Du Hành Đạo Pháp 2014” cho bạn đạo Việt Nam và hy vọng sẽ hoàn tất kịp để phân phối vào ngày mừng 2 Tết trong dịp bạn đạo hội tụ chúc Xuân tại TĐ HVE.
2. Riêng bạn đạo nước ngoài, chương trình phân phối DVD cũng đang được ấn hành và sẽ gửi ra trong tuần lễ cuối của tháng này.
3. Những bạn đạo không tham dự đại hội muốn có được bộ DVD này, xin liên lạc với BTC qua email: voviduahanhdaophap@gmail.com.

Thành thật cảm ơn sự lưu ý của tất cả quý bạn đạo, ước mong những hình ảnh thân thương của Đại Hội sẽ mang lại tràn đầy niềm vui và kỷ niệm cho tất cả bạn đạo nhân dịp chào mừng năm **Ất Mùi 2015**.

Kính Thưa,
Ban Tổ Chức Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp”

Danh Sách Bạn Đạo Phát Tâm Ấn Tổng Kinh Sách, Đặc San, Video Đại Hội

1. Lynna Kim Nguyen	USA	\$100 USD
2. Đặng Văn Cần	USA	\$50 USD

Mọi phát tâm đóng góp liên hệ đến việc ấn tổng xin vui lòng liên lạc về email : kinhsachvovi@gmail.com

Phát Tâm Ấn Tổng Xin Điền:

- Tên Họ :
- Địa chỉ :
- Email :
- Điện thoại :
- Phát tâm số tiền :USD, CAD, EUR, AUD
- Check money order xin đề: **VoVi Friendship Association of New York**

Và gửi về địa chỉ:

**VoVi New York
118 Pheasant Cir
Brentwood, NY 11717**

Kính Thưa,
Ban Kinh Sách

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ánh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

CẢM NGHĨ VỀ CHUYẾN ĐI ĐẾN THIÊN VIỆN QHTN (CAIRNS – AUSTRALIA)

Chúng tôi đến phi trường Sydney lúc 9:30 sáng 27/11/2014 nhưng mãi đến 12:30 mới nhận hành lý xong. Bạn đạo Niệm cùng vợ chồng em Bình – Âu đi đón phải đợi rất lâu.

Đoàn VN chúng tôi gồm có 6 người: chị Đặng, chị Hồng Sa, Thuý Phượng, tôi Ngọc Dung (*Sài Gòn*), Trọn (*Vũng Tàu*) và Yên (*VK Đức*).

Vì em Trọn giờ chót mới mua vé đi Úc, BTC tưởng chỉ có 5 người nên xe bị quá tải. Em Âu đã tự nguyện nằm trên sàn xe để tránh bị phạt. Tôi đã chụp được hình ảnh nhớ đời này.

Vượt qua nhiều thử thách trong việc lập hồ sơ xin cấp visa cùng với thời gian dài khắc khoải chờ đợi kết quả, chúng tôi cùng cảm thấy rất hạnh phúc khi chắc rằng bây giờ có thể yên tâm dự 2 Đại lễ hằng mong ước.

Trên đường về nhà bạn đạo tôi say sưa ngắm hai bên đường cây cối xanh tươi, nhà cửa cất theo kiểu biệt thự cách xa nhau làm cho tầm nhìn rất thông thoáng. Hoa phượng tím nở rộ cùng với nhiều loài hoa khác khoe sắc rực rỡ như chào mừng chúng tôi.

Vì được sự giới thiệu trước của bạn đạo Phước Còn từ lâu, xe chạy đến nhà Duyên – Vinh, dừng lại trên sân rất rộng với vườn cây cảnh nên thơ.

Chủ nhà là một phụ nữ mảnh mai, nhỏ nhắn với cái đầu bóng loáng làm cho khuôn mặt xinh xắn phúc hậu thêm tươi sáng. Em Duyên thoăn thoắt di chuyển trong bếp nấu mì đãi chúng tôi. Tô mì chay cứu đói ngon cực kỳ, làm cho chúng tôi quên hẳn mệt mỏi qua hành trình khá xa.

Trong nhà còn có một người đàn ông ngồi ở phòng khách đợi chúng tôi với nụ cười cởi mở. Anh ấy nói mang tặng rau tươi đã trồng trong vườn nhà. Duyên giới thiệu đây là anh Ngẫu nhưng về sau này tôi được biết tên thật là Bình kết hợp với vợ là Tâm thành ra anh chị Bình Tâm rất ý nghĩa.

Một lúc sau, em Vinh chồng Duyên về tới. Cách đón tiếp thân thiện niềm nở của vợ chồng chủ nhà làm chúng tôi giảm bớt rụt rè ái ngại. Chúng tôi được hướng dẫn sắp xếp hành lý đúng chỗ và nơi ngủ của mình. Nhà Duyên Vinh rất rộng. Ngoài những phòng sinh hoạt bình thường còn có một phòng thiền lớn thoáng mát với kiếng Vô Vi trong sáng trang nghiêm. Hằng tuần, bạn đạo đến đây niệm Phật vào chiều thứ Sáu.

Trong khi chúng tôi ở nhà này thì các bạn đạo khác trên thế giới về đây cũng ở cùng các bạn đạo địa phương rải rác khắp nơi. Điều đặc biệt là các bạn đạo Sydney ở tập trung gần nhau như một làng Vô Vi tiền định.

Đáng ngạc nhiên là kể cả khu vực những người không tu hành nhà ở không cần được khoá cổng ban đêm; xe hơi đậu ngoài đường không cần khoá cửa.

Đêm hôm sau, chúng tôi được mời đến nhà Tâm Niệm cùng các bạn đạo tập trung niệm Phật. Sau đó chúng tôi dùng lẩu chay và trà đàm rất vui, đồng thời anh chị Minh Hoa từ Mỹ qua cũng được về đây.

Ngày 29-11, anh chị Minh Hoa được đưa về nhà Duyên Vinh đồng thời Lan và Khoa ở VN vừa đến cũng được đón về đây. Trong khi đó, Duyên Vinh, Tâm Niệm cùng một số bạn đạo khác bay qua Cairns để chuẩn bị cho 2 đại lễ.

Nhà rộng, mặc dù đông khách và trong gia đình còn có các cháu nhưng chúng tôi sống chung vẫn cảm thấy thoải mái.

Chiều hôm ấy, anh Ngẫu và em Công đã đưa chúng tôi đi tham quan ở Cabramatta. Ở đây có hai khu vực, khu chợ Việt Nam và phố Tàu. Vào khu Việt Nam, chúng tôi cứ tưởng như ở tại quê nhà vì có rất nhiều người Việt.

Kể đó, anh Ngẫu đưa chúng tôi đến một tiệm cơm chay, anh chị Minh Hoa đã mời chúng tôi bữa cơm rất ngon.

Sáng 30-11, chúng tôi được đưa ra phi trường để đến Cairns. Chúng tôi đã gặp gia đình em Mỹ Kim (Canada) ở đó. Chúng tôi đã rất vui mừng cùng chụp hình lưu niệm với nhau.

Đến Cairns, chúng tôi vừa rời chỗ nhận hành lý ra ngoài thì gặp người đàn ông ngâm đèn giao cao bằng Vô Vi, miệng cười tươi nói câu rất dễ thương: “ I love you”. Đó là bạn đạo Thắng trong ban vận chuyển. Những câu nói đùa của em giúp thu ngắn đường về khách sạn.

Tại đây, chúng tôi đã gặp lại bạn đạo Phước Còn và Tám Phượng từ Việt Nam bay qua Úc một tháng trước. Tôi rất mừng khi thấy Tám Phượng (*phục vụ bạn đạo tận tình một cách vô tư*) tươi trẻ hẳn ra, hai má hồng hào trên gương mặt mộc mạc, chất phác.

Sau khi đã ổn định chỗ ở, tối hôm đó chúng tôi ăn nhà hàng và đi dạo trên bãi biển. Trong khung cảnh thơ mộng về đêm, chúng tôi còn được em Nương (*Úc Châu*) đãi kem rất ngon và được nghe những lời tâm tình gần gũi.

Sau một ngày nghỉ ngơi thư giãn, ngày 02-12 chúng tôi đi thăm khu chợ sắc tộc Kuranda.

Kể đến, chúng tôi đi tham quan cầu treo, tắm suối. Tổ Linh, một cô gái nhỏ bé nhanh nhẹn đã hướng dẫn chúng tôi. Em Linh trẻ hơn tuổi đến độ làm tôi bất ngờ.

Sau cùng, chúng tôi được đưa đi tắm biển. Tiết trời dịu mát, sóng biển lăn tăn như trên mặt hồ, rong biển dập dềnh giữa làn nước trong xanh níu chân chúng tôi như đồng cảm với sự luyến tiếc chưa muốn lên bờ dù đã được gọi tập hợp.

Ngày 03-12, chúng tôi tham quan vườn cây lớn, trong đó có cây rễ phủ như tấm màn (*Curtain Big tree*). Đó là một công trình lắp ghép rất công phu và sáng tạo.

Sau đó, chúng tôi được tham quan thác nước nổi tiếng, ăn trưa và ghé thăm Thiền Viện QHTN. Trên đường vào Thiền Viện, Hữu Ân (*bạn đạo Úc châu*) giới thiệu cho thấy vườn xoài, vườn nhãn của chúng ta.

Bên cạnh vườn cây xum xuê đầy trái của lãng giềng, vườn của chúng ta đã có 3000 cây xoài đang thời kỳ cho quả nhưng cũng có phần lớn chết khô do thiếu sự chăm sóc. Vườn nhãn + vải (*2000 cây*) đã đơm bông kết trái nhưng eo uột vì “suy dinh dưỡng”.

Tôi thoáng nghe ban điều hành mới sẽ được bầu chọn lại. Trong tương lai, mảnh đất màu mỡ, bát ngát này sẽ được phát triển theo kế hoạch thiết thực hơn.

Đặt chân trước cửa Thiền Viện tôi bồi hồi xúc động nhớ đến công trình khổ nhọc của các bạn đạo Úc châu cũng như khắp nơi trên thế giới đã góp phần xây dựng kiến trúc thiêng liêng này.

Đặc biệt nhất là bạn đạo Lê Tấn Quốc sau khi hoàn thành sứ mệnh Đức Thầy tin tưởng giao phó, đã qua đời sau thời gian bệnh trước đó.

Thiền Viện tọa lạc giữa khu đất rộng 30 mẫu trông rất khang trang, màu sắc thanh nhã hài hoà cùng thiên nhiên bao la.

Bên trong phòng Thiền ngay mặt tiền với kiếng Vô Vi còn được phủ kín bằng lụa đỏ. Nội thất được bố trí phù hợp cho sinh hoạt tập thể với đầy đủ trang thiết bị hiện đại. Mọi thứ đều được sắp xếp ngăn nắp, trật tự, sạch sẽ do có một số bạn đạo đã đến chuẩn bị trước rồi.

Sau khi rời Thiền Viện, trên đường về khách sạn, chúng tôi còn được tắm biển ở bãi tắm khác cho thoải thích.

Đêm đó, trong khi mơ màng ngủ, tôi nghe điện thoại bàn reo và Thuý Phượng trả lời: “Các chị

ngủ hết rồi, để em qua ngay”. Tôi ngồi bật dậy và biết được BTC đang cần góp sức ở Hội trường cho lễ khai mạc ĐH QHTB vào sáng mai. Tôi cùng Thuý Phượng khoác vội áo ấm chạy như bay.

Đến nơi, tôi đã thấy có mặt ở đó là: bạn đạo Hồng Hoàng (*chồng Mỹ Kim*). Em Mỹ Kim đau chân khá nặng vẫn đến cùng con gái là Hồng Châu và Angnes Croteau (*Motreal, Canada*) để hỗ trợ và mới vừa ra về. Các bạn khác là Duyên Vinh, Tâm Niệm, Thắng, Nương, Hương, Dung (*Sydney*), Lan, Khoa.

Thuý Phượng và tôi lập tức bắt tay vào việc được phân công và nhận nhiệm vụ tiếp tân ngày mai.

Sáng sớm ngày 04-12 Thuý Phượng và tôi y phục trắng chỉnh tề để đón bạn đạo. Nhìn mọi người nô nức rủ nhau đi dự lễ, tôi cảm thấy vui ngợp lòng.

Một điều kỳ diệu nhất là trong khi chuẩn bị, mọi người đều mệt mỏi và căng thẳng. Nhưng trong hội trường hôm nay ai nấy đều mặt sáng, mặt tươi, nụ cười thân thiện rạng rỡ trên môi.

Mở đầu chương trình, màn hình trên sân khấu chiếu sáng rọi lại hình ảnh Đức Thầy tươi cười trả lời câu hỏi của bạn đạo Hữu Lâm, đại diện BTC trong Lễ bế mạc ĐH Thực hành chất phác ở Philadelphia, PA, USA vào ngày 04-11-2007:

- “Chúng con Kính xin Thầy cho chúng con được biết Đại hội năm tới sẽ được tổ chức tại đâu?”

- “Sẽ tổ chức tại Cairns, chỗ không nhộn nhịp. Cũng như VN, Singapore qua đó 3 tiếng, VN qua đó cũng 3 tiếng máy bay là tới”

Tiếng vỗ tay vang dội trong film đồng thời với tràng pháo tay dòn dã trong hội trường lúc ấy.

Bạn đạo Võ Anh thay mặt BTC xin phép Thầy Tổ, Đức Thầy đọc diễn văn khai mạc. Kế đến em Minh Tâm hát bài thơ Thầy ban cho ĐH QHTB dự trù tiến hành vào năm 2008.

Trời minh ban chiếu do nơi Trời
Thanh bình trí độ tâm tự giác
Học hỏi không ngừng khắp nơi nơi
Trời thanh trí sáng tự mình học
Quy hội tình bạn chiếu bởi Trời

Khát khao khai triển tự thức tâm
Thương người luân hồi được nhập thể
Phục vụ nhân sanh khắp muôn bề
Xa xưa không biết từ đâu đến
Thức tâm tận độ khắp hương quê
Khát khao suy nghĩ khổ muôn bề
Quy hội tình bạn biết thương nhau.

Toronto 02.02.2008

Vĩ Kiên

Mọi người nín lặng lắng nghe giọng hát thiên phú diễn đạt ý thơ một cách truyền cảm của Minh Tâm. Thỉnh thoảng có ai đó nức nở vì không kiềm được cảm xúc dâng trào.

Sau đó MC Minh Tâm lên giới thiệu thành phần hiện diện gồm các bạn đạo được xếp theo từng quốc gia.

Tổng số là 90 người. Con số thật khiêm tốn so với vài đại hội mà trước đây tôi từng tham dự. Tôi ngậm ngùi nuối tiếc không gặp các bạn đạo thân thương trong những khoá học đã qua.

Tuy nhiên, tôi nghĩ là dù đang ở bất cứ nơi đâu, đã là tu sinh Thiên Vô Vi, ai cũng kính yêu Đức Thầy và cùng hướng tâm cầu nguyện cho ĐH QHTB và lễ khánh thành Thiên Viện thành công tốt đẹp.

Đến phần bạn đạo chia sẻ tâm tình, MC ưu tiên mời phía nữ VN.

Dù bị khan tiếng, nhưng khi được các bạn thân động viên, tôi đã bộc bạch đôi điều tâm sự.

Kế đó là các bạn đạo khác như chị Xuân Hồng (*Noumea*), anh Quyền (*Canada*), chị Mát (*Hawai*), Lê Hoa (*Đức*), Tường (*Pháp*), chị Thanh (*bạn đạo kỳ cựu ở Úc*), chị Đặng (*VN*) và cháu Angnes (*Canada*).

Tuy cách phát biểu khác nhau nhưng mọi người cùng cảm nghĩ: cảm thấy vui sướng khi được Ở Trên tận độ duyên lành để được hiện diện nơi đây, và biết ơn BTC cùng bạn đạo Úc châu đã đón tiếp, chăm sóc chu đáo, tận tình.

Minh Sơn được mời lên sân khấu, đã trả lời thắc mắc của bạn đạo:

“Mọi người xung quanh đều đối xử tốt với con cho đến phút cuối của Thầy.

Trước khi ra đi Đức Thầy đã dặn dò: “Luôn giữ lòng cho vui!”

Tôi nghĩ câu nói ngắn ngủi nhưng súc tích, ý nghĩa rộng lớn, thâm sâu.

Lòng vui, ta mới dễ thông cảm, tha thứ thương yêu mọi người. Những điều này phải từ thực hành chất phác mà có được.

Sau cùng, chúng tôi ngồi thiền tại hội trường cộng hưởng thanh quang điển lành rồi dùng cơm trưa.

Buổi chiều, chúng tôi học Kinh A Di Đà với hình thức MC Duyên đọc câu hỏi để tập thể trả lời.

Mặc dù có sẵn băng đĩa của Thầy để lại, nhưng vì trong Kinh A Di Đà có rất nhiều từ cổ khó hiểu nên những người còn non yếu như tôi rất khát khao được nghe bàn bạc thảo luận để thấu đáo hơn.

Khi không còn ai có ý kiến gì nữa, MC Duyên đã đọc lời đáp tương ứng trong sách. Cứ như vậy mà sau buổi học, tôi cảm thấy được khai mở rất nhiều.

Lúc còn tại thế, Đức Thầy đã tổ chức học Kinh A Di Đà ở Úc Châu. Giờ đây, các vị tiền bối đã dự khoá học đó, một số bạn đạo hiện diện nơi này đã góp phần dẫn tiền cho chung.

Đức thầy cao minh đã hoạch định trước những điều cần làm để dọn đường phát triển Thiền Vô Vi cho rất nhiều thế hệ sau này nữa.

Buổi họp sắp kết thúc thì anh Trần Bình Kiệt lên sân khấu trình bày vì lý do bất khả kháng nên không thể có mặt ngay từ đầu. Cách nói cởi mở, thân mật của anh đã giải toả được thắc mắc của mọi người.

Tối hôm ấy chúng tôi tập trung ở hội trường để tham gia chương trình văn nghệ. Cháu Khoa (VN) là MC đã than là có ít người đăng ký phục vụ quá.

Thế là tôi “nổi máu anh hùng rơm” cùng chị Đặng “phát pháo” khai màn bằng bài hát Ta về đây của nhạc sĩ Kiên Tử Như. Vì rất thích bài này nên tôi đã thuộc từ lâu. Chúng tôi rất hưng phấn khi các bạn đạo cùng vỗ tay hát theo làm cho bầu không khí thêm vui tươi sinh động.

Chúng tôi “mở hàng mát tay” nên sau đó nhiều bạn đạo đã lên góp vui. Trong đó, có danh ca Lê Hoa được nhiều người ái mộ. Em Minh Tâm đa năng, đa hệ đã chinh phục người thưởng thức dễ

dàng. Trong niềm hào hứng đó, tôi không thể ngâm cũng xin đọc bài thơ “Ngộ” đã sáng tác hơn chục năm rồi. Từ “Ngộ” với ý nghĩa là sự thức giác hướng thanh trong đạo pháp. Nhưng vì quá vui, tôi đùa ngộ vì ở đây cái gì cũng ngộ. Số người hiện diện ít ỏi nhưng con số “nhỏ mà có võ”

Ít người nhưng sinh hoạt ĐH đạt chất lượng không nhỏ!

Khoa đã mời thêm được nhiều “nhân tài trong lá ú” khác như: Chị Trọng, em Thắng, em Yên song ca cùng Lê Hoa. Đặc biệt nhất là em Souk Chhinchai, chị Thạch Money hát tiếng Campuchia với nhóm bạn đạo múa phụ hoạ, Thúy Phụng hát bài “Nhớ Thầy”...

Ngày hôm sau, sáng 05-12, sau khi nghe băng giảng, niệm Phật, chúng tôi tiếp tục học Kinh A Di Đà. Điều đáng ngạc nhiên là Tuấn (VN) trước đây rất ít nói nhưng hôm nay Tuấn phát biểu giải thích về vài điều còn gút mắt làm tôi khâm phục “hậu sinh khả ứ”

Buổi chiều là phần thảo luận phương hướng phát triển Thiền Viện QHTN.

Những người trong số hàng ngàn bạn đạo khắp thế giới đã đóng góp công sức và tiền của cho Thiền viện đã được MC giới thiệu: anh Võ Anh, anh Thạch Anh, các em Huỳnh Ánh Sáng, Hiền, Tâm, Niệm, Duyên, Vinh, Thắng, Hữu Ân, Martin Anh Vũ, Cẩm.

Nhìn họ, mỗi người một vẻ, tôi nghĩ nếu đồng tình hợp tác sẽ là một lực lượng hùng hậu, hội đủ các yếu tố: đa số đều trẻ, khoẻ, có năng lực, có điều kiện tài chính, óc tổ chức khoa học, sáng tạo, trung thực, nhiệt tình...

Bạn đạo Phước Còn phát biểu rất hùng hồn động viên các bạn đạo đồng lòng chung sức, bền tâm vững chí vượt qua mọi trở ngại, đóng góp xây dựng và phát triển Thiền Viện ngày càng vững mạnh, đáp ứng tâm nguyện của Đức Thầy.

Trong phần góp ý cho BTC, em Mỹ Kim (Canada) đã nói những lời rất chân thành, bộc trực để sau này mọi việc được tốt hơn.

Tối hôm đó, toàn thể bạn đạo được đãi ăn ở nhà hàng, cùng hát karaoke với nhau. Em Trần Minh mở đầu với giọng hát âm vang độc đáo. Tôi rất mừng vì trong ĐH này được gặp lại các em Hồng Anh khả ái, Huệ cỏi mở (Mỹ). Đồng thời cũng vui vì có dịp quen thêm chị An (Mỹ), mẹ của cháu Phương Quỳnh dễ thương, các bạn đạo ở Úc châu là Phú + Đào hòa nhã, em Đậm vui tính và em Bớt chu đáo trong thăm lặn. Khi ra ngoài dạo phố biển, nhóm nhỏ chúng tôi vừa được hít không khí trong lành, vừa được thưởng thức kem rất ngon do chị Hà (Pháp) mua đãi.

Sáng ngày 06-12, tất cả chúng tôi rời khách sạn lên xe bus đi dự lễ Khánh thành Thiền Viện. Sau khi mọi thứ đã được chuẩn bị sẵn sàng, mọi người xếp hàng dọc, nam tả nữ hữu. Trước mắt chúng tôi là giải băng đồ với tám đoá hoa nở kết lại như quả cầu đồ tươi rất đẹp do hai em Hương – Dung (Sydney) khéo tay hay làm tạo nên.

Phía trên, lá cờ Vô Vi và quốc kì Úc bay phất phới trong gió.

Những người được vinh dự thực hiện việc cắt băng dàn hàng ngang đợi sẵn. Em Mai (Sydney) bung mâm để kéo. Tám người cắt băng gồm có: Phước Còn (VN), Trần Minh (Úc), Huỳnh T. Liên (Úc), Huỳnh Thiệu Tường (Pháp), Chông Lê Hoa (Đức), Vũ Duy Anh (Mỹ), Lý Hồng Anh (Mỹ), cháu Hồng Châu (con của em Mỹ Kim Canada).

Lúc 11 giờ, được sự báo hiệu của người khởi xướng, băng được cắt trong tiếng vỗ tay vang dội. Tám người cầm hoa nở đỏ đi vào trong. Các bạn đạo khác tuần tự nổi bước. Mọi người an vị đúng chỗ được hướng dẫn.

MC Minh Tâm điều khiển chương trình. Huỳnh Ánh Sáng đọc diễn văn khai mạc. Mọi người đều im lặng trân trọng lắng nghe.

Sau đó em Liên với giọng ngọt ngào truyền cảm ngâm bài thơ Đức Thầy ban cho ĐH QHTB. Liên ngâm đến những câu cuối bài thơ, nghẹn ngào khóc khiến mọi người không ngăn được nước mắt cứ mãi tuôn trào. Tiếp theo, chúng tôi

tĩnh tâm niệm Phật trong khi nghe băng giảng của Đức Thầy.

Kế đến, em Duyên đọc lời phát biểu và điều khiển chương trình lễ thượng kiếng.

Hai cháu nữ Angnes Croteau (Canada), Tổ Uyên (Đức) vén rèm che đúng 12 giờ trưa và lễ Thượng Kiếng diễn ra trong trang nghiêm. Toàn thể bạn đạo tiếp tục niệm Phật 15 phút và xả khi được nghe tuyên bố kết thúc buổi lễ.

Sau đó, chúng tôi dùng cơm trưa rất ngon do tài khéo của ban ẩm thực: Lương T. Hồng Châu, Phạm T. Sương Ba (em Bốn) và nhiều bạn nữ khác phục vụ. Trong lúc này, tôi cũng được biết thêm về đôi điều tốt đẹp của vợ chồng bạn đạo Thành ở Melbourne Úc Châu.

Chúng tôi trở lại phòng Thiền họp nghe báo cáo tài chánh. Kế đến, anh Võ Anh đọc danh sách những người ủng hộ Thiền viện.

Tôi đã đọc trong đặc san Vô Vi, được biết chị Phẩm là một trong những người có công lớn trong thời kỳ sơ khai của Thiền viện. Dù vắng mặt, chị đã đóng góp tiền và quà trong Đại Lễ này. Tuy chưa có duyên được gặp, tôi rất quý mến và tha thiết mong chị tiếp tục hỗ trợ lâu dài về sau.

Sau phần sinh hoạt nghiêm túc, đến phần góp vui văn nghệ.

Chị Thái Hoàng Lan (Pháp) mẹ của Tường đã đọc bài thơ với giọng êm nhẹ. Hai mẹ con chị đều có phong cách rất thông thái, thanh nhã. Kế đó, vài bạn đạo cũng góp tiếng hát, kể chuyện vui làm cho chương trình thêm phong phú, hấp dẫn.

Sau cùng, em Hồng đã cất giọng oanh vàng hát nhiều bài vọng cổ. Em Thắng đã cao hứng hát đối lại với cô. Điều đáng ngạc nhiên là phía em Hồng chủ động trước, Thắng hát đáp lại liên tục một cách xuất thần. Trí nhớ của em Hồng cũng thật là đáng nể phục. Tiếng vỗ tay giòn giã làm cho hội trường thêm vui nhộn. Mọi người đều nghĩ là Bề trên luôn ban chiếu tận độ cho chúng ta mọi lúc mọi nơi, khi tu học cũng như lúc vui chơi.

Đến chiều, đa số bạn đạo trở về khách sạn, còn một số ở lại Thiền viện (chùng 25 người): anh chị Thạch Thanh, anh chị Võ Anh, chị Lan +

cháu Tường, Hồng Châu + Chí, em Nương, Tám Phượng, chị Hà, chị Hồng Sa, chị Trọng, chị Đặng, chị Huệ, Yên, Trọn, Lan, Khoa, Thuý Phượng và tôi. Vợ chồng bạn đạo Thành, Mỹ Kim và Minh Sơn ở lại Thiên viện một ngày, hôm sau ra về.

Đêm hôm ấy, trời đổ mưa như trút nước (*sau nhiều ngày nắng hạn*). Sáng sớm hôm sau, trong không khí thanh sạch, vườn xoài, vườn nhãn được tắm mát xanh tươi.

Trưa 07-12 em Hữu Ân lái xe đưa chúng tôi đến một cơ sở vô vi ở Tolga. Ở đó, chúng tôi gặp lại chị Xuân Hồng, Phước Còn và Tổ Linh. Chúng tôi được đãi ăn đủ thứ “đặc sản cây nhà lá vườn” và chụp hình lưu niệm trước khi ra về.

Ngày 08-12, chị Mát, chị Kim, Tuấn đến Thiên viện. Chị Huệ, chị Trọng về Sydney.

Trong ngày này, chúng tôi được thưởng thức món sữa bắp ngọt ngào hương vị tự nhiên do em Trọn nấu phục vụ.

Đêm 08-12, trước khi Thiên, chúng tôi được dự lễ xuống tóc của chị Mát.

Anh Võ Anh chủ lễ, chị Hồng Sa làm MC với giọng nói rõ ràng, trang trọng. Chúng kiến cảnh Khoa cúi lạy trước kiếng Vô Vi một cách cung kính trước khi nhá kéo trên mái tóc chị Mát, tôi thấy như đang được sự chứng kiến của Bê Trên. Sau khi xả thiền, mọi người đều khen ngợi khi thấy gương mặt chị Mát trở nên sáng đẹp hẳn lên.

3 giờ sáng 09-12, lúc mọi người còn đang say giấc ngủ, em Chí (*chồng của Nguyễn Hồng Châu*) lái xe đưa anh chị Thạch Thanh ra phi trường. Tôi sẽ nhớ mãi chị Thạch Thanh hiền hậu vui tính và anh hết lòng quay phim 2 Đại lễ được viên mãn dù chân nhức, lưng đau.

Đồng thời vợ chồng Hồng Châu – Văn Chí sẽ mãi là hình ảnh tốt đẹp trong ký ức của tôi.

Sau đó, chúng tôi gồm có chị Đặng, chị Hồng Sa, Trọn, Thuý Phượng, Lan, Khoa và tôi cùng từ giã mọi người còn ở lại trong lưu luyến để được anh Võ Anh lái xe đưa ra sân bay lúc 7 giờ sáng. Ngồi trên xe, chúng tôi đều nhận thấy

được tính thân thiện và rất tận tình phục vụ mọi người của anh ấy.

Cháu Khoa đã giúp chúng tôi rất nhiều trong việc làm thủ tục check in qua 2 chuyến bay khứ hồi Sydney – Cairns.

Em Duyên đã gọi điện hỏi thăm vài lần vì biết chúng tôi rời phi trường vào giờ cao điểm, kẹt xe.

Khi về, chúng tôi đã gặp vợ chồng Cẩm – Lê Hoa ở đó. Tất cả được Duyên đãi bữa cơm chiều rất ngon với canh chua, đậu hũ kho thập cẩm và rau luộc xanh tươi còn bốc khói.

Ngày 10-12, em Huệ được đưa về ở chung với chúng tôi, gặp nhau tay bắt mặt mừng.

Sáng 11-12, em Ngọc Anh và anh Ngẫu lái xe đưa chúng tôi ra ga. Sau khi gọi 2 xe hơi, chúng tôi cùng đi xe lửa đến Sydney city để tham quan nhà hát Con Sò (*Opera House*) nổi tiếng.

Chúng tôi dùng bữa trưa bằng xôi mặn chay, trái cây và nước uống do em Duyên thức dậy rất sớm chuẩn bị để mang theo. Tất cả mọi chi phí về vé xe lửa, thức uống trong quán café do anh Ngẫu, Ngọc Anh, vợ chồng Lê Hoa, Huệ hợp tác chi trả.

Trên đường về, Ngọc Anh đã mời 4 chúng tôi (*ngồi cùng xe*) ghé thăm ngôi nhà với vườn hoa xinh đẹp của cô ấy. Chúng tôi đã cùng chụp hình lưu niệm và thưởng thức rau câu xoài ngon tuyệt.

Qua hai vùng đã đến, tôi nhận thấy ở Sydney khi hậu dịu mát như Đà Lạt, đi đâu cũng thấy hoa phượng tím thơ mộng. Ở Cairns, thời tiết ẩm hơn và hoa phượng đỏ thắm rực rỡ khắp nơi.

Thứ Sáu, chiều 12-12, bạn đạo tập trung rất đông đến nhà Duyên - Vinh để niệm Phật, ăn tối.

Tất cả chúng tôi gồm có: chị Đặng, chị Trọng, anh chị Bình Tâm, các vợ chồng Duyên - Vinh, Tâm - Niệm, Thắng - Thủy, Hương - Công, Liệt - Liên, Cẩm - Lê Hoa, Bê - Liêm; Mai, Huệ, Hương, Dung (*Sydney*), Trọn, Thuý Phượng và tôi.

Sau hai Đại Lễ, từ lúc trở lại nhà Duyên Vinh, đêm nào bạn đạo cũng họp mặt trà đàm ở đây. Chúng tôi rút kinh nghiệm về những sai sót đã qua để sau này thực hiện tốt hơn và bàn về phương hướng phát triển Thiền viện.

Sáng 13-12, Tâm - Niệm đến tặng chúng tôi mỗi người 1 hộp đựng 6 miếng lót ly rất đẹp với hình nhà hát Con Sò (biểu tượng của Sydney). Chiều hôm ấy, chúng tôi được mời đến Thiền Đường Minh Hoà (*cũng là nhà của bạn đạo Minh Báu – Hoà*). Ở đây, chúng tôi cùng ăn tối và hát karaoke rất vui.

Sáng Chủ Nhật 14-12, chúng tôi được em Duyên lái xe đưa đến Thiền đường Dũng Chí, trên đường đi có ghé lại rước chị Trọng. Từ trong nhà bước ra chị khệ nệ ôm hoa quả và xách rau xanh tốt. Chị tươi cười nói tặng rau quả cho chúng tôi ăn đã thèm mà không sợ độc. Đến Thiền đường, chúng tôi gặp rất nhiều bạn đạo ở đây. Đặc biệt là có anh chị Bùi Đông Phương, hai vị tiền bối lão thành ở Úc Châu này.

Tôi nhập tâm thuộc ngay bài thơ của Đức Thầy trên tường của phòng thiền:

Chẳng ra ứng khẩu tranh tài
Trở về nội thức tiến hoài không ngưng
Xét mình nước mắt rung rung
Biết mình tấm tối từ từng phút giây
Thiền cơ quá đổi nhiệm màu
Đi đâu cũng phải đổi đầu thiền cơ.

Vĩ Kiên

Đến giờ Thiền, mọi người tự động ngồi vào chỗ trong yên lặng.

Sau khi xả thiền, Minh Tâm đại diện bạn đạo Úc châu cảm ơn mọi người.

Đáp lại, chị Nở đã khóc, nước mắt ràn rụa trên khuôn mặt phúc hậu. Chị tâm sự chưa từng dự ĐH nơi đâu mà tình người đầm ấm gần bó như ở đây. Đến nỗi, chị ao ước dời về nơi “đất lành chim đậu” này để định cư.

Liên được Liệt, chồng cô ấy, đề nghị ngâm lại bài thơ của Đức thầy. Dù đã được nghe rồi, tôi vẫn cảm xúc đến từng tế bào vì ý nghĩa 4 câu

thơ cuối nói lên tấm lòng đại từ bi của Đức Thầy.

Sau đó, chúng tôi học Led bài kệ “Thực hành chất phác”.

Sau phần thảo luận, em Bê được đề nghị phát biểu đã trình bày đại ý như sau: “DVD Thiền ca Tiếng trống Quy Nguyên được em Huỳnh Ánh Sáng pháp tâm ấn tổng để kỉ niệm ngày lễ khánh thành Thiền viện QHTN. Đoạn video mừng lễ được soạn thảo trong thời gian rất ngắn, cấp bách với một dàn bài mà Đức Thầy đã an bài sẵn, tuần tự từ *Thực Hành Chất Phác*, *Tiếng Trống Quy Nguyên* rồi đến *Quy Hội Tinh Bần*.”

Em Ánh Sáng đã nhờ em Liêm khẩn trương thực hiện. DVD được mở màn bằng Tiếng Trống Quy Nguyên của nhạc sĩ Lưu Bình-thoát đầu nghe tiếng trống rất rời rạc, thiếu đồng nhất, yếu ớt nhưng càng về sau, tiếng trống trở nên đồng nhịp, quy nguyên, nghe hùng tráng hơn. Đó là sự cố ý của tác giả là một bài nhạc nghệ thuật thể hiện một cách linh hoạt hai trạng thái âm dương tuần hoàn, có rời rạc bao nhiêu ở lúc ban đầu thì mới có quy nguyên hợp nhất về sau. Em Bê còn cho biết thêm, với sự chấp thuận của Đức Thầy, Lê Tấn Quốc đã xây căn nhà Thiền viện nay trở thành Thiền viện QHTN là dự tính để cho Đức Thầy về tịnh dưỡng, rồi thỉnh thoảng Đức Thầy sẽ về thăm bạn đạo Việt Nam, vì đường bay từ Cairns sang VN gần hơn các châu khác. Khí hậu thổ nhưỡng ở Cairns không khác VN (*như Đức Thầy thường nói*).

Theo dự tính của em Lê Tấn Quốc thì khởi đầu là xây căn nhà cho Đức Thầy và với thời gian, không gian, dự án Thiền viện sẽ được tiếp tục triển khai.

Chúng tôi rất phấn khởi được nghe điều này.

Trong giờ ăn trưa, tôi có cơ hội làm quen thêm chị Nga (*nấu cơm tấm bì chả chay rất ngon*), anh chị Năm điềm đậm, em Dũng (*chồng của Ngọc Anh*) đồng thời nghe Minh Tú trở tài hài hước chọc cười mọi người.

Trước khi chia tay, Mai đã mời mọi người đến nhà cô ấy dùng cơm trưa hôm sau.

Trên đường về nhà, chúng tôi được mời ghé nhà Tâm - Niệm, Liệt - Liên chụp hình kỷ niệm

trong cảnh sân trước vườn sau đầy hoa thơm cỏ lạ. Sau đó, chúng tôi lại được đãi kem ở một quán giải khát trong phố.

Sáng 15-12, Duyên Vinh đưa chị Đặng, Thuý Phụng và tôi đi Costco mua quà cho thân nhân.

Trưa hôm ấy, mọi người tập trung về nhà em Mai (*các em Hồng, Hương, Mai họp tác chiêu đãi*).

Ngoài những món ngon mà chủ nhà cùng các bạn đạo nữ đã cẩn thận chuẩn bị, em Hoà ở Thiền đường Minh Hoà không đến được, đã gửi tặng tập thể bánh rất thơm ngon do cô ấy khéo tay tự làm.

Rời nhà Mai, chúng tôi được mời ghé nhà Hương – Công và anh chị Bình Tâm (*Ngẫu*). Đến bất kỳ nơi đâu, chúng tôi cũng được các bạn đạo tiếp đón ân cần, nồng hậu.

Đêm đó, các bạn đạo tập hợp trà đàm ở nhà Duyên Vinh rất đông cho đến khuya. Trong lúc chúng tôi đang nói cười thì Tuấn bất ngờ xuất hiện. Tuấn cho biết tự đi xe bus đến, khi xuống trạm đã hỏi thăm hai em học sinh Úc, tuổi độ 15. Họ đã sốt sắng chỉ đường và đưa Tuấn đến tận nơi đây.

Liên, Tâm - Niệm đã ở lại chung thiền với chúng tôi rồi mới ra về. Chúng tôi chia tay trong luyến tiếc. Tuấn ở lại nhà Duyên Vinh.

Trong khi mọi người đang say ngủ, Duyên đã âm thầm xuống bếp nấu xôi để ngày mai chúng tôi có thể đem theo ăn ở phi trường và cũng đã trả tiền chuyến xe bus đó.

Sáng 16-12, chị Đặng, Trọn, Thuý Phụng và tôi từ giã mọi người với những bàn tay siết chặt không muốn rời.

Tuấn đã tình nguyện theo giúp chúng tôi cho đến khi hoàn tất thủ tục check in mới trở về nhà Duyên Vinh.

Chưa bao giờ tôi dự KSC hay ĐH nào có thời gian lâu như lần này.

Càng gần gũi, chúng tôi càng hiểu nhau hơn, thương yêu nhau hơn.

Trong chuyến đi này cũng có điều đáng tiếc. Đó là bạn đạo Phùng Chương Thành đi lạc, được đưa vào bệnh viện điều trị chu đáo vì cảnh sát thấy có những biểu hiện bất ổn về tâm thần. Mọi người đều hướng tâm cầu an cho Thành. Sự việc đã kết thúc tốt đẹp. Chương Thành đã bình yên trở về Đức.

Tôi rất tin lời Đức Thầy: “Người tu Vô Vi gặp chuyện hung rồi cũng hoá hiền”.

Xin tạ ơn Trời Phật, Đức Thầy Tổ, Đức Thầy Vĩ Kiên đã tạo cơ duyên cho chúng con quy hội về đây tu học.

Trong chuyến đi với nhiều ý nghĩa, đầy kỷ niệm đẹp khó quên này, con đã được hưởng ơn phước quý báu lớn trong tình Trời tận độ, tình người nồng ấm, thân thương.

Đây là vụ mùa bội thu nhất trong đời tu sinh đã qua của con.

Ước mong sao chúng con còn được nhiều lần trở lại miền đất địa linh nhân kiệt này.

Tân Quy Đông, 09-01-2015

Bùi Thị Ngọc Dung

TB: vì không dự định trước nên tôi đã chẳng chuẩn bị ghi chép gì cả. Khi viết ký sự này, tôi đã thuật lại bằng trí nhớ đã hao mòn theo tuổi tác. Dù các bạn thân có góp ý nhắc nhở, tôi chắc rằng vẫn còn nhiều sai sót. Mong các bạn thông cảm.

Cảm ơn các bạn đã chịu khó đọc đến cuối bài.

Bài viết này đã được chỉnh sửa lần sau cùng theo sự góp ý của quý bạn đạo. Sau khi nhận được bài này xin quý bạn đạo vui lòng xóa giúp bài cũ đã gửi trước đây (nếu có).

Chân thành cảm ơn quý bạn đạo rất nhiều.

Bùi Thị Ngọc Dung

Vấn Đạo qua Internet

VẤN ĐẠO TẠI ĐẠI HỘI ÂU Á TƯƠNG HỘI, THAILAND

Võ Thu Sương chép

(tiếp theo phần vấn đạo đăng trong LED 104)

(15) - Vấn: Thưa Thầy, con nhận thấy làm khổ vợ con nhiều mà con vẫn bao lần sửa đổi nhưng con vẫn tái phạm, vậy con muốn xuống tóc con để ngăn ngừa lỗi lầm, xin Thầy cho mình giải, cảm ơn Thầy.

Đáp: Muốn xuống tóc là tự động, phải hiểu được tóc là cái gì. Tóc là trược, bã của máu, trược điển của máu tạo duyên ở thế gian mà thôi. Người cô gái để tóc dài có người thích ghẹo, mà anh trọc đầu đi ngang họ nhìn họ cũng nề một phần nào. Cho nên mình trọc đầu, và biết sửa cái đầu sạch, tâm phải sạch. Mỗi ngày trước kiếng Vô Vi nhìn mặt chúng ta mới ăn năn sám hối đêm hôm qua có làm gì sai không, đối với vợ con, với gia đình là Thượng Đế ấn định mà từ gia đình chúng ta lại có cơ hội học hỏi, nhịn nhục, chúng ta tu Vô Vi là nhịn nhục mới có cơ hội về Trời, thiếu nhịn nhục là chỉ ở lại thế gian tranh chấp rồi sai một ly đi một dặm xuống âm phủ, rồi từ âm phủ học biết bao nhiêu khổ, một triệu lần khổ hơn thế gian mới được ra khu bình dân rồi mới luân hồi trở lại làm người hay làm thú tùy theo cái luật nhân quả đã ấn định.

(16) - Vấn: Con xin đánh lễ ĐT, và con xin hỏi ĐT rằng con đang uống đậu đen để thanh lọc nhưng đã cả tuần rồi mà không có kết quả, vậy kính xin Thầy chỉ giúp cho con phải làm sao, con xin cảm ơn ĐT. Nam MÔ A Di Đà Phật.

Đáp: Kết quả về phương diện gì (mắt ngủ). Mắt ngủ thì không phải đậu đen trị được đâu. Đậu đen trị về nhức mỏi thôi. Cái này là của một vị tám mươi mấy tuổi, đã bị nhức mỏi, uống thuốc tây không được, Ngài uống cái đó hết rồi Ngài mới truyền bá cho chúng ta. Chúng ta cứ thực thi về cái nhức mỏi mà nhức mỏi làm được thì chúng ta làm còn làm không được thì chúng ta ngưng. Cái này không có bắt buộc, không có tốn hao gì hết. Mà khi mà chúng ta bị nhức làm cho hết nhức cũng phải

ngưng. Cái gì quá thì nó hư. Vừa đúng thì thôi là tốt.

(17) - Vấn: Kính thưa ĐT, xin ĐT giảng thêm về như lai bản tánh. Con có ý nghĩ rằng như lai bản tánh là tánh trời sanh mỗi con người khi sanh ra đời mang theo như người ta thường nói Cha Mẹ sanh con Trời sanh tánh, nhưng nghe Thầy giảng lúc ban huấn từ khai mạc thì như lai bản tánh còn cao siêu hơn con nghĩ.

Đáp: Như lai bản tánh là một ánh sáng mà thôi. Cho nên khi mà các bạn sanh đẻ một đứa con ra người mẹ chịu đầy đau khổ mới lọt lòng mẹ được mà khi lọt lòng mẹ rồi tắm rửa tươi sáng hưởng dưỡng khí của Trời Đất tự nó lớn lên. Nó lớn đó là cái duyên điển của Trời Đất chúng ta quý thương nó, khổ nhưng mà vui, mẹ đối diện với một đứa con thơ ngây như vậy, lo lắng cho con, thương yêu con, âu yếm đứa con trong giây phút khổ cực. Cho nên tình mẹ con không có ai có thể dứt được. Đó là thiên tính, chứng minh là con người có thiên tính rõ ràng. Nói tới thiên tính ai cũng cảm thức được sự cảm động của Trời Đất mà tu. Cho nên chúng ta hiểu được ánh sáng chúng ta mới tiến tới vô sanh được, như lai được. Như lai của các bạn là ánh sáng. Cho nên các bạn để tự nhiên nhịn nhục thăng hoa tu nó cũng tiến. Như lai là quan trọng. Luồng điển của Thượng Đế ân ban xuống thế gian để phục vụ quần sanh và tiến hoá. Ngày hôm nay Vô Vi là phục vụ quần sanh để tiến hoá chứ không phải kích động phá người ta mà mình được cái gì. Bạn thử gia đình một chút thôi, gây gổ một chút thôi, cả đêm các bạn không ngủ được, mà bạn còn mưu mô hại một số người là triền miên đau khổ, bệnh đủ thứ bệnh sẽ xảy đến. Cho nên người tu Vô Vi nó có đường hướng sửa mình, đầu óc sáng suốt, phục vụ xác thân ảnh hưởng người trần gian, đó là nhiệm vụ của người Vô Vi, tu mới có cơ hội ảnh hưởng. Trước kia có nhiều người bạn tự tu thôi, ngày nay ảnh hưởng được cha mẹ anh em tu, đó là do cái hạnh đức của mình tiến hoá tới thanh tịnh và sáng suốt trong nhịn nhục mới tận độ quần sanh ở chung quanh chúng ta.

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ THẦY GỎI BAN TỔ CHỨC XÂY NHÀ LAS VEGAS

Atlantic city, ngày 28 tháng 6 năm 1997

Kính gửi anh Trần cùng quý bạn thân thương,

Vừa rồi tôi đã nhận nhiều lần điện thoại của anh Trần, vợ chồng Thanh Hòa, được biết quý bạn đã phát tâm công hiến cho tôi một nơi trú ngụ thích hợp với tuổi tác của chính tôi, được nghỉ ngơi thoải mái của phần tuổi còn lại tại Las Vegas, là nơi ăn chơi nổi tiếng cả thế giới.

Chúng tôi và bà Tám xin thành thật cảm ơn sự giúp đỡ tận tình của hai anh và quý bạn. Tôi là người tu thiền trong thực hành, luôn luôn chấp nhận sự nghèo khổ và thiếu thốn về vật chất, cuộc sống càng đơn giản càng tốt, bằng lòng giải nghiệp để cứu vớt phần hồn, như quý bạn đã và đang thực hành và cầu mong mọi người cùng thực hành tình trời thương quý và không bao giờ bỏ chúng ta.

Vì tình thương và xây dựng, cho nên tôi mới lần la cho đến ngày hôm nay để nhìn sự thật từ đời lẫn đạo, lúc nào chúng tôi cũng cảm nhận sự khổ tâm của mọi giới ở trần gian, bắt buộc phải tiến, tự diệt tham sân tùy theo sự tiến hóa của tâm linh, hành trình xán lạn ở tương lai không cho phép tiếp tục tham dâm. Chúng ta cùng tu cùng tiến để xây dựng một cơ đồ trong sạch của Thượng Đế xuất hiện tại mặt đất, cứu độ quần sanh, quý bạn cũng đã và đang đóng góp không ít trong cuộc sống hiện tại.

Về phần chúng tôi càng tu càng nhỏ, tự xưng là Bé Tám, thực hiện liêm chính và phục vụ trong giai đoạn khó khăn này, tự cứu khổ ban vui với PLVVKHHBPP. Kính xin quý bạn thông cảm sự gột rửa tâm thân của chúng ta trước khi trở về Thiên Quốc. Chúng ta có một góc ngồi để tu là đủ rồi, không cần nơi lộng lẫy và lớn lao, tạo giả cảnh ở trần gian, tạo khổ cho tâm thân. Chúng tôi ước mong quý bạn thấu triệt nguyên lý của Trời Đất mà tha thứ cho chúng tôi được yên thân trước khi lia

xác. Sự phục vụ không cần nhà to cửa lớn nhưng chỉ cần tâm thành mà thôi. Ước mong quý bạn giải quyết giùm chúng tôi trận đồ hiện tại, không nên chôn sâu chúng tôi vào bùn dơ động loạn nữa.

Căn nhà mà quý bạn đã xây thành nên công hiến cho xã hội giả tạm phồn thịnh trước mắt, giúp đỡ tôi trong cuộc sống thanh bần và tu tiến. Một lần nữa, xin quý bạn giúp chúng tôi và cùng xây dựng với chúng tôi. Chúng ta sẽ đạt tới sự thanh nhẹ, mà người đời không sao hiểu được nguyên lý này. Kính chúc quý bạn tâm thân thường lạc, và tu tiến trong thanh tịnh.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

Vietnam, ngày 20/12/1996

Kính thưa Đức Thầy Tám,

Con tên N sinh năm 1939 (kỷ Mão) và vợ kể tên là T (1956, bính Thân) được ngộ PLVVKHHBPP và đã trở thành các tu sinh kể từ ngày 16/6/1993 do anh TN ở L (Đ) truyền pháp. Nay nhân ngày Đại Hội Vô Vi Quốc Tế ở Thái Lan, vợ chồng con mạo muội viết thư này kính dâng lên Đức Thầy, cầu xin Cộng Đồng Chư Phật hộ độ cho Đức Thầy được an khang trường thọ để điều dắt chúng con trên bước đường tu học. Nhưng Thầy ơi, con không hiểu vì nghiệp lực chúng con còn quá nặng hay do căn cơ tiền kiếp thế nào mà gia cang chúng con không được bình an, thường hay động loạn. Vợ con thì toàn thân đau nhức, thiền lâu không được mặc dù rất kiên trì nhẫn nại, không dám bê trễ.

Thưa Thầy,

Con có một đứa con gái (1974, Giáp Dần) mắc bệnh tâm thần, nó hành hạ khảo đảo con đến cơ khổ. Do hoàn cảnh kinh tế khó khăn và gia cang bất ổn đã trở thành vật cản trên bước tiến tâm linh của con. Vậy con cúi đầu kính xin Thầy hoan hỷ minh

giải cho con và ban cho con những lời chỉ giáo để con theo đó mà hành xử trong việc đời đạo song tu này.

Lòng chúng con rất quý trọng Thầy, nhưng không dám viết nhiều vì con biết Đức Thầy rất bận rộn. Vợ chồng con luôn hướng tâm về Đại Hội và chúc Đại Hội Á Âu Hòa Hợp được thành công rực rỡ.

*Kính bái,
N, T*

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Pattaya, ngày 2612/96

N, T, con,

Thầy đã nhận được thư hai con, tỏ vẻ với Thầy mọi sự, trở ngại trong gia cang của chính con. Đối với người tu, nhờ sự kích động và phản động lấy oán làm ân, lấy khổ làm đường tiến thân. Chúng ta tu về tâm linh, phần hồn là chủ của thể xác, sự sáng suốt là chủ của vật chất tiền bạc bên ngoài. Chúng con tu, thực hành niệm Phật để làm gì? Để giải nghiệp tâm. Khi giải nghiệp tâm được thì phần hồn mới sáng suốt và hiểu được chính mình nhiều hơn. Cần niệm Phật trong giai đoạn này. Gia cang con bất ổn, gốc gác không tinh tấn nên sanh ra thần kinh bệnh hoạn, hành hạ cha mẹ, tức là mình đã tạo điều không hay từ nhiều kiếp, ngày nay phải chấp nhận. Nhờ đó mà học nhịn nhục thì mới thấy rõ Tiên, Phật, Thần, Thánh cùng trong nhịn nhục, thực hiện tình thương và đạo đức.

Con của mình điên khùng, không nỡ đánh đập, không nỡ giết nó, chỉ học nhịn để độ nó thăng hoa phần hồn. Hai con tin nơi Thầy thì phải dũng mãnh chấp nhận và nhìn lại cái gương của Thầy trước kia đi tu cũng không khác gì hoàn cảnh khổ cực của chúng con hiện tại : mọi người chống đối, tu không có bao lâu những bệnh hoạn điên khùng cũng đến cho Thầy giúp đỡ; đó là cái nghiệp lực tiền kiếp của Thầy đã hiện trên mặt đất. Thầy đã dày công tu luyện, cầu nguyện và tận độ cho mọi người được thăng hoa tiến hóa trong giới thanh tịnh mà tự giải nghiệp tâm. Vốn vẹn chỉ ôm lấy nguyên lý của Trời Đất, niệm Phật để thăng hoa tới tốt đẹp, nhiên hậu mới tiếp nhận được thanh quang của Thượng Đế, thì cuộc sống càng ngày càng an khương.

Biết được Thượng Đế thì mới thật sự giải nghiệp và dũng mãnh, dần thân độ đời, làm phước sẽ được phước. Tiền kiếp chúng ta thiếu tu, ngày

hôm nay phải nhờ hoàn cảnh này mà tự tu tự tiến. Hai con nên vui lên, chấp nhận tái ngộ được nghiệp lực của chúng ta đã gây ra nhiều kiếp. Ngày nay phải dũng mãnh tu để giải nghiệp, chớ không ai giải nghiệp giùm cho con. Con biết được là quý, niệm Phật để giải nghiệp, hướng về Trời Phật thực hành, Đấng Di Đà sẽ tận độ gia cang chúng con được bình an trong thanh tịnh, sống trong nhịn nhục, khiêm nhường. Bóng tối hoành hành, ánh sáng đến thì bóng tối sẽ tan, cương quyết tu hướng thượng hóa giải tất cả những nghiệp tâm đang theo dõi hai con từ nhiều kiếp. Dày công niệm Phật, quên đi chuyện đời, quên đi sự đau khổ của con mình cũng như của chính mình thì mới siêu thoát được. Mỗi mỗi ôm vào mà không giải được thì chỉ tạo động mà thôi. Khi con hiểu được con, con sẽ hiểu tình thương của Trời Đất bao la lớn rộng, hành sự trong thanh tịnh, tận độ quần sanh thì con thấy con đã lấy oán làm ân, tiếp thu tất cả những kích động và phản động, nghiệp lực chính con để tự hóa giải trong thanh tịnh. Nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật giải quyết tất cả! Phải trì tâm tu luyện, không phải cầu xin, dũng mãnh hướng về thanh tịnh mà hành sự thì mới giải tỏa tất cả những sự ô trược có thể bám vào tâm thân.

Quy nguyên ánh sáng của trời đất đã và đang có, lúc đó con mới thấy PLVVKHHBPP vô cùng sống động, và xây dựng cho mọi tâm linh trên mặt đất này có cơ hội tiến hóa tới vô cùng. Lúc ấy cảnh thanh bình trở về với tâm thức của chính con, con mới thật sự xây dựng niềm tin thực hành cho đến đích. Lấy nguyên khí của trời đất, Pháp luân Thường Chuyển, đầy rún đầy ngực tung lên bộ đầu, lấy nguyên khí của trời đất hóa giải tất cả trần trược trong nội tâm và thân xác.

Mỗi ngày phải Soi Hồn ít nhất ba lần để khí tinh trụ hòa hợp với tinh ba của vũ trụ thì con sẽ được sáng suốt trong cảnh đời đạo song tu. Nhìn nhận sự sai lầm của chính mình từ nhiều kiếp, chính ta sai, chẳng có ai sai mới là người thật tâm tu sửa, thay vì cho thiên hạ sai, cho nghiệp lực hại mà không sửa, càng thật thà nhận sự sai lầm của chính mình từ nhiều kiếp. Mọi người đều có một vị trí ở thế gian, một hoàn cảnh khác nhau, ngày nay con có duyên lành nhận được PLVV, tức là có dịp tái tạo ánh sáng trong nội tâm, thức giác tu hành tiến bộ, giữ tâm thanh tịnh, thực hành đứng đắn, khai triển trực giác của chính mình để thấy rõ vị trí đang hành của mình do nghiệp lực, dụng pháp hành để giải thông.

Thầy không biết nói gì hơn ngoài nguyên lý của cuộc sống mọi người phải tu phải cảm thức trong thực hành thì mới giải tỏa tất cả những sự phiền muộn sai quấy trong nội tâm, đã và đang ẩn tàng trong khối óc thần kinh của chính ta. Nếu mà chúng ta không hành thì không bao giờ giải được, không có lý thuyết nào giúp đỡ con được hết, chỉ có hành mà thôi. Thầy năm nay 74 tuổi tròn trong thực hành, không dám trễ nãi. Tinh thần phục vụ càng ngày càng cao, đáng lẽ người đời 74 phải an nghỉ, không làm việc; nhưng mà Thầy vẫn tiếp tục phục vụ các

con với những lời nói chơn thật của Thầy đã đạt được. Nếu các con muốn tự giúp thì phải tu hành. Con không hành thì Phật Tiên cũng không giúp con được. Con hành đến đích thì đương nhiên Phật Tiên ban Tam liều cho con; những vị đó sẽ hỗ trợ tối đa cho chúng ta càng ngày càng thăng hoa và giải thoát. Chúc vợ chồng và gia đình luôn luôn được may mắn.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 13 tháng 11 năm 1977

Lý trời diễn tiến trong tiến hóa
Tự tin hòa hợp chẳng bao xa
Bình tâm hành pháp trong thức giác
Khứ trược lưu thanh lý trí hòa

Trí hòa thiên cảnh nơi ta
Hợp hòa các giới tâm tà tan hoang
Khai thông mọi lối mọi đường
Thanh cao đắc pháp miễn bàn trược ô
Dành cho ác trược nắm mờ
Quy y thấu đáo cơ đồ dựng xây
Sửa sai tự tiến hằng ngày
Cùng Trời cùng Đất an bài sửa sang
Bình tâm hưởng cảnh huy hoàng
An vui tu tịnh mở đường tiến thân
Chuyên lo hành pháp tối cần
Cân phân đời đạo nhưn quần yêu thương
Thương nhau hóa giải đường gương
Duyên lành Trời Phật tạo đường tiến tu
Tình đời kẻ sáng người ngu
Dù nhau tiến hóa trùng tu mở màn
Ngộ hồn ngộ vía thiên đàng
Quy y chơn pháp trấn an muôn bề
Thành công tiến thẳng về quê
Mê trần chẳng có muôn bề khai thông
Ngọc Hoàng luận xét thể công
Chứng cho tiến hóa trong vòng thượng căn.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*

Ngọc Hư Đồng Tử Đăng Đài

Tựa

Hoằng dương đạo đức đó là trách nhiệm của mỗi người, văn hóa Á Đông quyết chí phát huy. Sách Nhân Gian Du Ký là sách lạ hiếm có trong số những sách trời của ba cõi, lời lẽ sâu xa ngọt ngào, lí luận rành rẽ sáng sủa, trình bày rộng rãi các giáo pháp, văn tự đối đáp câu nào câu nấy rất là đẹp đẽ siêu diệu, khiến trở thành những châm ngôn tu đạo chân chính, quả xứng đáng là một pho sách thánh, người đời đọc xong ắt tin theo những điều chỉ dạy.

Suốt một năm ròng trải qua biết bao đắng cay gian khổ, cuối cùng nay sách đã xong, nhân

ngày giao hoàn Ngọc Chi, tôi có đôi lời tỏ bày là trong suốt thời gian trước tác sách này, từ thần tới người đều đã phải hết sức phấn đấu, không dám một chút buông lơi, do đó hiện tại sách mới hoàn tất cùng phổ biến khắp cõi nhân gian. Tôi hi vọng những ai xem sách này đều sẽ chăm lo tu tiến, và sẽ vượt được sông mê tới bờ bến giác. Đó là lời tựa.

Ngọc Hư Đồng Tử ngời đàn cơ kính đề.

Vận trời ngày 26 tháng 10 năm Nhâm Tuất (1982)

(còn tiếp)

